

vizsgaelőadásaival tette le a névjegyét Szegeden. Közeledünk a mához: a legnépszerűbb hazai független csapatok, Pintér Béla vagy Horváth Csaba társulatai megbízható vidéki bázisra lettek nálunk. Hagyományosan és természetesen erős Szegeden a déli vonal: mindig felkavaró élményt garantálnak a fesztiválon örök idők óta jelen lévő Urbán András vagy az utóbbi években sikerrel ideszoktatott szlovén Via Negativa előadásai. Amikor a szentesi Horváth Mihály Gimnázium ide utaztatott vagy itt készülő producióit nézem, akkor minden nehézség ellenére bizakodva tekintek a jövőbe. És hogy erre minden okom megvan, azt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a 2015. évi THEALTER díszvendége az az egykori kaposvári színhallgatókból alakult k2 Színház, ami rövid idő alatt a magyar színházi élet talán legfontosabb fiatal csapatává nőtte ki magát. Ne feledkezzünk meg azokról sem, akik a társművészek nyelvén támogatták a fesztivál ügyét: Baráth Ferenc plakátjai és Révész Róbert fotói nélkül ma egy másik THEALTER-ről kellene számot adnunk.

A lapszám beérkező anyagait olvasva újra meg újra előkerült egy kérdés. Mi kapcsolja egymáshoz a sokfelől érkező, sokféle színházban gondolkodó alkotókat, de főleg: mit adtak hozzá a THEALTER profiljához, illetve hogyan formálta őket az itt töltött hosszabb-rövidebb idő? Nehéz, tán nem is lehet erre egzakt választ adni, mindenesetre annyi biztos, hogy mind-egyikük a kockázatos színház feltétlen szerelmese. És hogy mindez milyen mellékhatásokkal jár együtt, arról a THEALTER nézői tudnak bővebb felvilágosítással szolgálni.

Jászay Tamás

Halász Péter: Éjszakai repülés, 1998, fotó: Révész Róbert